

Г. Едуард Грифин

СЪЗДАНИЕТО ОТ ДЖЕКИЛ АЙЛЪНД
ФЕДЕРАЛНИЯТ РЕЗЕРВ В РАЗЛИЧНА СВЕТИНА

София, 2021

*Посвещавам на следващото поколение –
и особено на собствените ми потомци:
Джеймс, Даниъл, Ралф и Катлийн.*

*Нека този труд помогне за изграждането
на по-добър свят за тях.*

G. EDWARD GRIFFIN

THE CREATURE FROM JEKYLL ISLAND

A Second Look at the Federal Reserve

© Copyright 2010, 2002, 1998, 1995 and 1994 by G. Edward Griffin

Преведена по пето издание, септември 2010 г.

Първо издание, юли 1994 г.

„Катехон“ е импринт на издателство „Изток-Запад“.

© Издателство „Изток-Запад“, 2021

Всички права на български език запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде възпроизвеждана или предавана под каквато и да е форма и по какъвто и да било начин без изричното съгласие на издателство „Изток-Запад“.

© Димитър Събев, превод, 2021

© Деница Трифонова, оформление на корицата, 2021

ISBN 978-619-01-0950-1

ЕДУАРД ГРИФИН

СЪЗДАНИЕТО
ОТ
ДЖЕКИЛ
АЙЛЪНД

Федералният резерв в различна светлина

Превод от английски

Димитър Събев

КАТЕХОН

КАТЕХОН

Водещ редактор
проф. Иво Христов

№ 1	Клаус Шваб	<i>Капитализъм на заинтересованите</i>
№ 2	Николай Вавилов	<i>Некоронованите крале на червен Китай</i>
№ 3	Иво Христов	<i>Не пожелахте да чуете</i>
№ 4	Джоузеф Плъмър	<i>Тайните структури на властта</i>
№ 5	Димитър Събев	<i>Маркетинг, потребление и икономически растеж</i>
№ 6	Андрей Фурсов	<i>Водораздел</i>
№ 7	Уан Иуей	<i>Глобализация по китайски</i>
№ 8	Александър Дугин	<i>Четвъртият път</i>
№ 9	Едуард Грифин	<i>Създанието от Джекил Айлънд</i>

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговор	10
Благодарности	13
Въведение	15

Раздел I

Що за създаване е това?	19
--------------------------------------	----

Какво е Федералната резервна система? Отговорът може да ви изненада. Тя не е федерална и резерви няма. Нещо повече, федералните резервни банки дори не са банки. Ключът към тази гатанка трябва да бъде открит – и това няма да стане в началото на историята, а в средата ѝ. Тъй като това не е учебник, не сме ограничени от хронологичната структура. Това, което ни занимава тук, не е конспект за изпит, по който да учим, а тайна, която трябва да разкрием. Затова нека започнем там, където се разиграва действието.

Първа глава

<i>Пътешествието до Джекил Айлънд</i>	21
---	----

Втора глава

<i>Тази игра се нарича Спасяванка</i>	41
---	----

Трета глава

<i>Пазителите на обществото</i>	55
---------------------------------------	----

Четвърта глава

<i>Уютен ипотекиран дом</i>	81
-----------------------------------	----

Пета глава

<i>По-близо до копнежа на сърцето</i>	99
---	----

Шеста глава

<i>Изграждането на Новия световен ред</i>	119
---	-----

Раздел II

Ускорен курс по пари 145

Осемте глави, включени в този и в следващия раздел, се занимават с материал, който е организиран тематично, а не хронологично. Някои от тях изпреварват събитията, които ще бъдат описани по-късно. Също така обхватът им е такъв, че читателят може да се зачуди каква е връзката с Федералната резервна система, ако изобщо има такава. Моля, бъдете търпеливи. Важността на тези въпроси ще стане ясна накрая. Намерението на автора е да опише концепциите и принципите, преди да разгледа какво се е случило. Без тази основа историята на Федералния резерв ще е скучна. С нея историята се превръща във вълнуваща драма, която дълбоко засяга живота ни днес. Така че нека започнем това приключение с няколко открития относно природата на парите.

Седма глава	
<i>Варварският метал</i>	147
Осма глава	
<i>Златото на глупците</i>	165
Девета глава	
<i>Тайната наука</i>	180
Десета глава	
<i>Мандрагоровият механизъм</i>	193

Раздел III

Новата алхимия 215

В древността алхимиците напразно са се опитвали да превърнат оловото в злато. Модерните алхимици постигнаха успех в това начинание. Оловните куршуми във войните станаха безкраен източник на злато за онези магьосници, които контролират Мандрагоровия механизъм. Така стигаме до поразителния факт, че без възможността да се създават фиатни пари повечето модерни войни просто нямаше да се случат. Дотогава, докато Механизмът функционира, бъдещите войни са неизбежни. Следва историята как се случи това.

Единайсета глава	
<i>Формулата на Ротшилд</i>	217
Дванайсета глава	
<i>Потопете „Лузитания“!</i>	233
Тринайсета глава	
<i>Маскарад в Москва</i>	258

Четиринайсега глава	
<i>Най-добрият враг, който може да се купи с пари</i>	277

Раздел IV

Приказка за трите банки 299

Казано е, че тези, които не познават историята, са обречени да повтарят нейните грешки. Може би някой ще се изненада да научи, че Федералната резервна система е четвъртата, а не първата централна банка на Америка. Минавали сме през всичко това и преди и всеки път резултатът е бил един и същ. Интересува ли ви какво се е случило? Тогава нека настроим координатите на нашата машина на времето на 1690 г. в колонията Масачусетс. За да я включите, отворете на петнайсега глава.

Петнайсега глава	
<i>Загубената карта на съкровището</i>	301

Шестнайсега глава	
<i>Създанието идва в Америка</i>	316

Седемнайсега глава	
<i>Гнездо на змии</i>	331

Осемнайсега глава	
<i>Хляб, риба и гражданска война</i>	350

Деветнайсега глава	
<i>Зелените пари и други престъпления</i>	365

Раздел V

Жътвата 383

Паричните и политическите учени прогължават да ни разясняват теоретичните достойнства на Федералната резервна система. Убеждението, че икономическият живот просто не може да мине без нея, се е превърнало в модерна религия. Но времето за теории отмина. През 1913 г. Създанието се настани в последната си бърлога и оттогава не спира да мачка света наоколо. Ако искаме да разберем дали това е полезно създание, или е хищен звяр, просто трябва да разгледаме какво е направило то. И след проверката на всичките тези години може да сме сигурни, че това, което то е правило преди, ще прогължи да го прави и в бъдеще. Или ако използваме библейската аксиома, дървото се познава по плодовете, които ражда. Нека сега проверим какво сме пожънали.

Двайсега глава	
<i>Лондонската връзка</i>	385

Двайсет и първа глава	
<i>Конкуренцията е грях</i>	407
Двайсет и втора глава	
<i>Създанието поглъща Конгреса</i>	426
Двайсет и трета глава	
<i>Голямата вечеря с патешко</i>	443

Раздел VI

ПЪТУВАНЕ В БЪДЕЩЕТО 473

В предишните раздели на тази книга пътувахме във времето. Започнахме нашето пътешествие, като навлязохме в миналото. Прескачайки из столетията, видяхме войни, измени, печалбарство и политически измами. Това ни доведе до настоящето. Сега сме готови да закараме нашата машина на времето в бъдещето. От това пътуване ще ви се изправи косата и много от това, което прегстои, е неприятно. Но то още не се е случило. То е само проекция на сегашните сили. Ако не харесваме това, което виждаме, все още имаме възможността да променим тези сили. Бъдещето ще бъде такова, каквото изберем да го направим.

8	Двайсет и четвърта глава	
	<i>Агските машини</i>	475

Двайсет и пета глава	
<i>Песимистичен сценарий</i>	503

Двайсет и шеста глава	
<i>Реалистичен сценарий</i>	528

Покана да променим света	550
--------------------------------	-----

Приложения	551
------------------	-----

А) Структура и функции	
<i>на Федералната резервна система</i>	551

Б) Естествени закони	
<i>на човешкото поведение в икономиката</i>	554

В) Прибавя ли се,	
<i>или се приспада паричният агрегат M1?</i>	

Библиография	558
--------------------	-----

Показалец.....	566
----------------	-----

КАК ДА СЕ ЧЕТЕ ТАЗИ КНИГА

Дебелите книги изглеждат застрашително. Отлагаме четенето им, докато не разполагаме с достатъчно продължителен отрязък от време – тоест често никога не ги прочитаме. Това е причината, поради която в началото на всяка глава тук е поместен предварителен преглед, а в края ѝ – обобщение. Всички те могат да бъдат прочетени за около час. Макар че няма да съдържат подробности или документация, те ще покрият основните точки и ще осигурят поглед върху цялата история. Затова най-добрият начин да се чете тази книга е да се започне с прегледите на всички раздели, следвани от прегледите и обобщенията на главите. Дори и на читателя да не му се налага да бърза, това пак е прекрасен подход. Един поглед върху картата преди пътешествието ще улесни справянето с тази тема, която се простира толкова нашироко в историята.

ПРЕДГОВОР

Нуждае ли се наистина светът от още една книга за Федералната резервна система?

Борих се с този въпрос в течение на няколко години. Собствената ми библиотека е негласно свидетелство за факта, че в миналото е нямало недостиг на писатели, желаещи да се отправят в тъмната гора, за да се бият със злия дракон. Но в по-голямата си част техните книги са били пренебрегнати от официалната линия – и звярът продължава да си хърка необезпокояван в леговището. Нямах много причини да мисля, че бих могъл да успея там, където толкова други са се провалили.

И все пак идеята беше завладяваща. В мен нямаше съмнение, че Федералният резерв е едно от най-опасните създания, които някога са населявали земята. Нещо повече – докато проверките ми ме изправяха пред все повече неопровержими доказателства, започнах да разбирам, че разследвах една от най-големите криминални загадки в историята. И за да бъдат нещата още по-лоши, открих кой е престъпникът.

Някой трябва да докара тази история до обществеността. Но проблемът е, че обществеността *не иска* да я чуе. В крайна сметка новините са лоши, а ние определено получаваме достатъчно такива и сега.

Друга пречка пред комуникацията е, че тази история е наистина невероятна, което означава, че в нея е *трудно да се повярва*. Реалността дотолкова се отклонява от приетия мит, че за повечето хора всичко това е просто недостоверно. Всеки пратеник, който носи подобно послание, незабавно бива заподозрян в параноя. Кой ще слуша луд човек?

Накрая, има го и въпроса за самия предмет. Той може да стане твърде сложен. Е, поне така изглежда на пръв поглед. Трактати по този въпрос често се използват като стандартни учебници по банково дело и финанси. Лесно е да се заплетеш в гъстата мрежа от терминология и абстракции. Само професионално заетите в сферата на парите са мотивирани да овладеят новия език и често дори те се натъкват на сериозни несъответствия. Например в едно скорошно писмо, циркулиращо в група от парични експерти, които от години обменят идеи за парична реформа, редакторът каза: „Обезсърчаващо е, че не можем да намерим съгласие помежду си по този жизненоважен въпрос. Толкова големи са различията ни по отношение

на дефинициите и всъщност по отношение на непредубеденото, открито, честно и вярно разбиране на това как функционира нашата сегашна парична система.“

Тогава защо сега и аз се хвърлям в зъбите на дракона? Защото вярвам, че има определена промяна във вятъра на обществените нагласи. С приближаването на надвисналата икономическа буря все повече хора поглеждат към прогнозата за времето – дори ако тя не вещае нищо добро. Нещо повече, доказателствата за истината в тази история са толкова убедителни, че както вярвам, моите читатели няма да имат друг избор, освен да я приемат, отхвърляйки настрана всички съображения на „здравия разум.“ Ако селският идиот казва, че камбаната е паднала от камбанарията, и се появява, като влачи камбаната зад себе си, е, това значи...

Накрая, открих, че тази тема не толкова сложна, колкото изглежда на пръв поглед, и съм решен да избегна злата участ да вървя по обичайния заплетен маршрут. Това, което следва, е история за едно престъпление, а не курс по криминология.

Намерението ми беше тази книга да бъде с двойно по-малък обем и да бъде завършена за около година. Но от самото начало тя придоби своя собствена сила за живот и аз станах просто слуга на нейната воля. Тя отказа да остане в предписаните ѝ ограничения и като дух, изпуснат от бутилката, порасна до огромни размери. Когато накрая работата беше вече свършена и имах възможността да оценя целия ръкопис, с изненада открих, че съм написал *четири* книги вместо една.

Първо, тук има ускорен курс по пари, основи на банковото дело и валутите. Без него не би било възможно да разберем измамата, която сега минава за приемлива практика в банковата система.

Второ, тук има книга за това как световните централни банки – Федералният резерв е една от тях – са катализатори на война. Това действително нагорещява проблема, защото показва, че си имаме работа не просто с пари, а с кръв, човешко страдание и с въпроса за свободата.

Трето, има история на централното банкиране в Америка. Ключово е да се осъзнае, че *концепцията* зад Федералния резерв преди това е била опитвана на *три пъти* в Америка. Трябва да знаем това и е особено важно да знаем защо тези институции в крайна сметка са завършили на бунището.

Накрая, има анализ на самия Федерален резерв и на неговите незадоволителни резултати от 1913 г. насам. Това вероятно е най-маловажната от всички части, но има причина тя да е тук. Тя е най-малко важна не защото темата е незначителна, а защото за това са писали далеч по-подготвени и умели автори от мен. Но както беше споменато по-горе, тези томове като цяло остават непрочетени от друг, освен от занимаващите се с детайли историици – а Създанието продължава да се храни с безпомощните си жертви.

В тъканта на това изследване са вплетени седем обособени нишки. Те представляват причините, поради които Федералната резервна система трябва да бъде закрыта. Изразени в най-чистата си форма, без разкрасявания и обяснения, те звучат абсурдно на обикновения наблюдател. Но тази книга има за цел да покаже, че въпросните твърдения лесно може да бъдат доказани.

Федералната резервна система трябва да бъде закрыта по следните причини:

- Тя не е в състояние да изпълни заявените си цели. (първа глава)
- Това е картел, работещ против общественния интерес. (трета глава)
- Това е върховният инструмент на лихварството. (десета глава)
- Тя поражда най-нечестния от всичките ни данъци. (десета глава)
- Тя насърчава войната. (четиринайсета глава)
- Тя дестабилизира икономиката. (двайсет и трета глава)
- Тя е инструмент на тоталитаризма. (пета и двавет и шеста глава)

Това е история за безграничните пари и скритата глобална власт. Добрата новина е, че повествованието е занимателно като художествена литература, а това, както вярвам, ще добави удоволствие и възбуждане към процеса на учене.

Лошата новина е, че всички подробности в това, което следва, са верни.

Г. Едуард Грифин